

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 ft. Fél évre 3 ft.
Egyedre 1 ft 50 kr.
Egyes szám ára 13 krajczár.
Kiadóhivatalunkban B.-Gyarmaton

A lap szellemi részére a a nyilatkozat vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz kellendők.
Bel- és külföldi hírlapok számára hirdetményeket el-
fogad. Mag. Károly hirdetmény-közvetítő irodája
Budapestben, 3. dolmányos, 14. sz. 2. ajtó.

Hirdetések díja:
Ot házközi petítior 5 kr. Helyeg minden be-
táratásnál 30 kr.
Nyilatkozat gazdájának ára 20 kr.

Nagyobb és többhírű hirdetések jutányosan
csökkentetnek.

Közlési pénzek, reklamátiák, és hirdetések
a kiadóhoz tartoznak.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1878-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Egyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadó-
hoz csatolva, — legcélszerűbben posta-
utalvánnyal — a nyomtatandó példányok
s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb
beküldendők.

Felhívás.

Tisztelt hazafiak, külö-
nösen tisztelt bajtársaim,
minden vallásfelekezeti
alás rendű papság!

Hivatva a nép minden rétegeibe
befolyni, állásunknál fogva kétség-
kívül legnemesebb tisztünk abban
összpontosul, hogy az emberi nyo-
mor enyhítésére, lelki és testi sebeinek
gyógyítására, a szenvedés kínjaira
nézve ír csepegtetésre, szóval az
irgalmasság és könyörületesség cse-
lekedeteire népünket felhívjuk és
figyelmeltessük! — mert egy igaz
hazafi szíve — tűz — a szeretet
által — és gránit — türelem és
szenvetés által.

Távol minden pártoskodási ár-
mánytól, tanuljuk az összetartást a
keleti lázongó fajoktól, vegyük körül
az alkotmányos és hazafias trónt
tölgyfa gyanánt, és mint egy erős
kompakt testület álljuk körül, hogy
semmi pártviszály szét ne szedhessen
bennünket, az egyetértés nagygyá-
teszi még a kiesinyeket is, az egye-
netlenség még a legnagyobbakat is
szétmorzsolja, a mely nemzetnél a
hűtlenség és pártviszály kitört, an-
nak bukása bizonyos és azon nem-
zet jövője sirját önmaga megásta.

Legyünk egyetértők és irgalma-
sok, szóval áldozatkész hazafiak! Ime
hogy ezél van a hazában, mely rom-
bolva mindenen keresztül megy az
egyetértés hiánya, — ime! hogy a
mai napság mindent az enyészethez
sodor és hazánkat megingatja az
egyetértés hiánya! és ha a társada-
lom Európa egyik végétől a másikig
megzendül, mit gondolnak Önök?
mi fogja nemzetünket alapjában meg-
rázkodtatni? nem az acél, mely
acél ellen küzd, nem az erő, mely
erőbe ütközik, nem a fegyver mely
fegyverrel összetöti, hanem az
egyetértés és humanitás hiánya! —

hiszen az ember souverain természet
által szabad tagja az emberiségnek,
és mint ilyen, őt illeti kiváltké-
pen a civilizatio és humanitás cse-
lekedete és azon öntudat, hogy nemes
erejét ne pazarolja hasztalan pár-
toskodási viszketeg és ármánykodás-
ban, hanem a nemzeti, szellemi és
anyagi erők összeforrasztásában a
költő intése szerint:

A porzemet, mely csak magában áll,
Elfújja egy kis szellő, egy lehellet;
De hogyha összeolvad, összenő, ha
A porzemekekből szikla alakul,
A fergeteg sem ingathatja meg.

A népek és nemzetek csak ily
nagy eszmék tisztelete és életbelép-
tetése által jutnak nagyság és hata-
lomra; nemzetünk, melyet az Isteni
gondviselés őrszem gyanánt állított
fel a kelet határszélre, egyedül hi-
vatva van, hogy a műveltséget, pol-
gárosodást keleten terjessze, védje és
örizze! Korunkban iszonyu a nem-
zetek és pártok felemelkedése és sül-
lyedése. Lebegjen szemünk előtt a
világ itélő széke, a történelem; gon-
doljuk meg, hogy pártoskodás és
meghasonlással mindég magunkat
gyöngítjük, és az ellenség kezébe
játsszuk a fegyvert, a régi és csálha-
talan igazság szerint: veszejtél össze,
és győzni fogsz; szemünk előtt le-
begjen, hova jutottak a nemzetek,
melyek egy földön magukban meg-
hasonlottak; ime izrael népe, ahogy
meghasonlott, meghódított és ba-
byloniai fogságba hurcoltatott, izrael
vallásának alapítói, rabszolgák vol-
tak; a kezek, melyek a világot al-
kották, a rabszolgaság szégeitől át-
lukasztattak; az angol patriciusok
eldődei a római templomok ajtajánál
áruba boesájtattak, hogy a baszk és
aszturiai hegylakók inkább kereszt-
haltak meg, nehogy a fiuk börtönbe
vetett atyáik nyögéseit hallván, a
rabszolgasághoz szokjanak

Apostoli királyunk és ezer éves
nemzetünk nemcsak régi jognál fogva,
de az összes európai államok meg-
bízásából iszonyu vérengző harcokba
(csupán a polgárosodás, kellő rend
és műveltség tekintetéből, melyre
természetes állása és fekvésénél fogva
hivatva van) keveredett, ebbeli véres
harcok már ezer és ezer vöráldo-
zatba kerültek, s még kerülni fognak.
A harctéri sebesültek hörgései hoz-
zánk kiáltanak irgalomért „irgal-
mazatok rajtunk legalább ti atya-
fiak és vérrokonok!” Győzünk té-
pést, fehér ültőket, lepedőt, pony-
vát! Iszonyu látvány egy harctér
megszemlélése.

Föl tehát honleányok és haza-
fiak! a tőpés a sobekból szivárgó vort

meggátolja és fenntartja az életet,
a sebesült testek, hogy némileg fel-
viduljanak, ponyvára a napra kitö-
tétvén, romosolt tagjaik lepedőkkel
betakartatnak, a tiszta fehérnemű
öltöny változása nem engedi, hogy
a régi reá szaradjon a sebekre, és
ez által új életet öntsön a testbe.
Az irgalmasság átörzi az eget és
viszont irgalmasságot nyerend. A di-
csak nem félték az idő és halál mo-
hától, koporsókból kitörnek és eget
kérnek, halálván a táborban nemzeto
enyhítő balzsamát, és véglehelletig
áldván a jótékony hazafiúi szív ir-
galmát!*)

Imády Károly,

B.-Gyarmat városi esp. plébánosa.

Magyarország hőljeihez!

Az utolsó években határainkon lezaj-
lott véres harcok előjátéka olyt csak,
midőn a 48-iki honvédek budapesti egyesü-
leti elnök a hazában felhívta Magyarorszá-
g lelkes honleányait a sebesültek részére tépés-
ben, sebkötőkben segítyt nyújtani.

A török fujrokonai sebesülteik részére
érdeklődésünk érzetében lázas lelkesedés
között megindult adománygyűjtés fényes
eredményre vezetett; a nemestörök nemzet-
közök közt fogadta részvételük a kifejezését,
melynek tetemes pénzbeli értékét megha-
nyozta a gyorsaság, a kellő helyen alkal-
mazás és adományaink erkölcsi jelentősége.

Mert, hogy a tragedia véget érni lát-
szott, határainkon új rémos színjáték jeleno-
tot ismétlődnek; az acépülő hadsereg, mely-
nek legnagyobb része magyar, a melynek
soraiiban önműn edes véreink, fiaink, testvé-
reink, b raitaik vannak leginkább kitörve a
csaták pusztító tüzeinek, — a dicőség csil-
lagának sugarai nélkül, sebesültekben, rok-
kantakban, nyomorékokban, napról napra
gazdagabb.

Magyarország leányai! Ne nézzük ez
ismeretlen szélek érdekében indított harci
kaland önkénytelen áldozatainak égő fájdal-
mat tétlenül; ne halgassuk néma könyvek-
kel szemekben szívet rázó jankiáltásait,
siessünk balzsamot csepegtetni sebeikre,
küldjük el tépésünket, sebkötőinket elha-
gyott beteggyeinkhez. A nép, mely egy
testvérménzt irányában annyira kitüntet-
te emberszeretettel, saját vérenek hullása láttán
érzékellen tudna maradni?

Az országos honvédegyetlek központi
választmányától a honvéd menedékház felü-
gyeletőre kiküldött bizottmányoméli, hogy
hazánk leányai nem vonják meg részvételüket
az osztrák-magyar occupáló hadsereg ezere-
cséitlen sebesültjeitől.

Minduntalan újabb és újabb ezredeket
mozgósítanak a vizsuek a csatatérre. Magyar-
országunk már-már nem lesz vidéke, mely
a mozgósítás által érintve ne lenne. A kit

*) Adja Isten, hogy ezen nemes irány felhí-
vására minél nagyobb sikere legyen — Imády
Károly esperes ur szerkesztőségünk és többek
által felkérte, hogy az egyesek által gyűjtött
tépéseket és sebkötőket kezelje, és annak tör-
vény rendeltetés helyére küldje; 6 ezen kérelemnek
szívesen engedett. Miert is felkérjük a gyűjtőket,
hogy a gyűjtés eredményét Imády Károly esperes
urhoz küldjék be. Szek.

ma szerető keblünkre ölelünk — holnap
már — lehet — a balál kemény tenáját
vivandja. Magyar nők! Adjunk a sebesültek-
nek tápszereket, öbort, tépést; nekünk olcsó
jóság az, nekik drágább az aranyból. Ki
tudja, nem e édes testvérünk, kedves gyer-
mekünk sebeit enyhitik holnap vele?

Küldjétek adományaitokat tépésben
és sebkötőkben avult de tiszta vászondar-
abokban megbizottunkhoz Chorin Zeig-
mond 1848-49-iki honvédbadnagyhoz
Budapestre vácsztezs 13-ik szám alá. Ado-
mányaitokról pontos hírlapi kimutatást kap-
tok megnyugtásul.

Mi, a szabadság öreg katonái kérünk
benneteket. A mi vérünk a függetlenség
istenének hozott áldozat volt, vétek minden
csepp vérért most.

Köszözzük a sebeket! A honvédménház
rokkantjai szintén készítenek tépést, ha
tiszta vászondarabot ily célra kapunk.
Budapest, 1878. Augusztus 22-én.

A honvédménház bizottmánya.

A kézmű-iparágak tanítása.

Tyrol egy regényes völgyében, honnet
dolomit hegyek közé jutunk, az ugynevezett
„Grüden Thal“ban, egy kis várost lelünk,
melynek ezelőtt husz évvel még kocsi-utja
sem volt, s most jómódú, megelégedett és
boldog lakosokkal bir, kik itt az olasz és
német szó fonalán „ladinisch“ beszédnek,
mint ők mondani szokták, s olaszul imá-
doznak.

E kis városnak Szent Ulrik a neve,
1235 méternyire fekszik a tenger szine fö-
lött. Van neki két vendégfogadója, csino-
sabb és kényelmesebb mint mi nekünk volt
1835-ben, s van két temploma, melyeknek
egyike kívülről gyönyörű faragványokkal s
belülről sok, színesen jeles faragványú, faragott
és aranyozott szent szobrokkal van gazda-
gon, mi több, stílszerűleg ékesítve, sőt igen
szép festett ablakokkal és egy jó oltárkép-
pel is díszíthetők.

Nem látás itt édes magyarom szegény-
séget, koldust, vagy vásárról vásárra cu-
szó réteg és vadon ordító nyomorékok:
mert lakossága kivétel nélkül, fiatal, öreg
egyaránt, jól táplálkozott, egészséges s tisz-
telegesen ruházkodott, vidám és magelöge-
dett emberekből áll, kiknek házaí egytől-
egyig csinosak, tisztán tartrák és jól beren-
dezettek s tegyük hozzá: emberekből, a kik
szeretik a fát, nem mint mi, kiknek házaí
tája hagyomány van beültetve, vagy ronda,
szemes és korítottlen pusztá tör.

S honnan e jólét, e boldogság?
Onnan, hogy a bölcs kormány a mult
század elején a szegény hegyi lakosságot
egy kézmű iparágra taníttatta meg, s ez:
a faragás.

E kézmű iparág már egész Tirolban
honos, de ahol sem üztik oly mérvben
mint itt, ahol sem hatotta át annyira a né-
pet, mint itt.

És e nép igen helyesen, egy külö-
nösséget választott magának: a gyermekjá-
ték készitést; nem úgy mint mi, kiknek
tudománya, gazdasága, ipara, kereskedése
mind, mind magán hordja ama átkos bé-
lyeget, melyen mottóul e szavaknak kelle-
lono állani: „Exominibus aliquid ex toto nihil!“

Egész Európa, bátran mondhatjuk,
majdsem az egész földnek kereskedő, innen
veszi nagyobb részt ama sok mindenféle gyer-
mekjátékok, mely egykor apáinkat — la

miakat — is úgy örvendeztetett; különösen pedig a tagos fabábuk többnyire innen kerülnek.

Ha végig megyünk az utcán, mindent a házait alatt a vén anyókat és öregeket bokáig apró forgácsban, fa faragással látjuk foglalkozni. Miből? Kétszáz adhatni a gyermek keszbe, azonnal hozzá lát ő is itt a munkához, s elkezd durva alakokat, holmi kis állatokat, vagy cipőt faragni, ki milyen munkát lát azelőttől, mert minden család más-más tárgyat készít.

Egyik család farag, a másik másol, a harmadik aranyoz; némely család vagy ember csupán csak egy színnel dolgozik, míg a másik a más színt mészolja a nyers faragványra. Az egyes faragók egy vagy több alak faragásával foglalkoznak, mások más alakokat, vagy bábukat faragnak, avagy a bábuknak csupán egyes tagjait készítik.

Érdekes a szorgalmas embereket nézni mikor dolgoznak.

Ok nem használják mintát, hanem tisztán maguktól formázzák a legkülönbözőbb alakokat. A homár gyakorlat oly biztosságot kölcsönöz kezeiknek, hogy a legkisebb gondolkodás vagy tévedés nélkül azonnal metélik a fát s az alak csakhamar kibontakozik ujjaik körül, oly bámulatos egyenlőségben, mintha nem szabad kézzel faragták, hanem formában öntötték volna azt.

Igy készül ama kis állatgyűjtemény is, melyek a gyermekek által oly kedvelt Nőé bábukban szoktak előfordulni. Némely család csupa oroszánt, tigrist, levét és elefántot farag, más kizárólag madarat készítenek, ismét más család csakis azon benger-alakú bábucskákkal foglalkozik, melyeknek Nőé apánkat és két kisértjét kell ábrázolnia. A minőség s a kifestés a faragványoknak megint más ember dolga, s hogy ne veszítsen friss kinézetéből, csak akkor szokott végbe vitetni, midőn a kereskedők a megrendelést már megtették. A tagos bábuk készítése azonban már az iparág magasabb színvonalán áll. Ezzel rendszerint oly egyének bíznak meg, kik a helybeli raja, mintázó és műfaragó iskolában nyertek oktatást, s képesek élthető, sőt elegans alakokat is előállítani.

Több boltban és raktárban vehetjük itt szemlélre a készítményeket, de a főszület nagyban ugyanevetett „Verlogerek,” vagy nagy kereskedők kezében van, kik mint exportőrök angros dolgoznak s a faragványokat, vagy maguktól a készítőktől vásárolják vagy pedig ágensnek által vásároltatják a csevély százalék mellett roppant mennyiségben szállítják.

Egyike a legnagyobb Verlogereknek Purgur ur, kinek boltját és raktárát Szent

Ulrikban igazán érdemes megtekinteni. Ezen ur csinálta a városka egyetlen országutait is.

Purgur ur művelt és igen előzőkény férfi, ki egész Európával öt nyelven: németül, angolul, francziánul, spanyolul és olaszul levelezik. Érdekes és tanulságos végig menni a nagy kereskedő gyermekjáték-raktárán! Állványok, fogások, repositoriumok, aszékények, főkek, ládák, több tagos tornemben teljedt tele vannak a legkülönbözőbb gyermekjátékokkal. Különösen a bábuk raktára meglepő! Egész sora a szobáknak tisztán bábukkal van megrakva, minden lehetősége nagyságban s kidolgozhatóságban, részint kifestve, részint még festetlenül. Nagyságuk az egy hüvelyknyitól egész a rőfnyi hosszúságig variál. A bábuk többnyire tagosak s nagyságuk szerint fokozatosan vannak elhelyezve hibetlen mennyiségben. Bizonyos nagyságú bábuk különösen keresettek, mint a 2—3 hüvelyknyi tagos bábuk és a pályababák. Ilyet csak egy megrendelőnek hetenkint 30,000 darabot szállít Purgur ur. Efele bábút egy ember naponta 12 tucatot, tehát egy egész grost készít, a festést ide nem érve, mi csak aztán következik.

Itt láthatunk nagy ládákban és kosarakban ama kis állatokat milliárdjait, melyeket a kicsi és szegényebb gyermekek számára szoktak megrendelni; többnyire durva alakok ezek s nagy részt gyermekek által készítettnek. De láthatni főm faragvány állatokat is, melyek már gondval készítve s alakjaiban a természetet meglepő hűséggel utánozzák.

Mindazon játékszerrel találkozunk a nagyszerű raktárban, mely egykor gyermekkorunk boldogságát teré. Láthatunk fűres, vagy mindenféle állathával azinig megtöltött Nőé bábuját, egész armádiákat mindenféle gyalog és lovas katonákból, egész majordomokat, vadászokat erdővel együtt, táborokat, mindennel a mi csak a háborúhoz kell, — konyha, théa és asztali készületeket mind fából, egész salonnakat bábuk számára, — bölcsokeket, taligákat és az emberi alak mind a mellett, hogy igen jól ismerjük a gyermekek hajlamát efféle játékszerre lehet leggyorsabb pusztítására még sem tudunk eléggé csodálkozni ama borzasztó mennyiségben, mi a kereskedelmi cikkből csak egy helyről érte eladatuk.

S ha kifáradva s sok kincs szemlélésből, ismét az utcára kerülünk, lehetetlen észre nem vennünk a fel-alá járó sok szekeret, melyek közül egyik faragni való száraz anyagot szállít, hársfát, fenyőfát, czirbolyafát, másik kész játékot hoz, vagy visszavál mindenütt sürgést forgást látunk, mindenütt hangyaszorgalmat, jótét és megelégedést!

És ezt akarja ami kormányunk is elérni, midőn a népiszkolákban a kézműpar-

ágak tanítását elrendeli. Lukácsai és Péterő, kik legnagyobb jövővő lehetősége a népnek, ha lenne, ki a törvényt, vagy a kormány rendeleteit végrehajtani tudná!

A kortárszat és gazdaságtani gyakorlati oktatás és a kézműipar tanítása, ezek ama tantárgyak, melyektől vidékünk népének boldogsága függ!

Izonyú némi a vastag tudatlanságot, melyet földmivelő népünk ép a gazdaságt és a kertészetben legűbb helyen még most is elárul. Szomorú látni a hanyatlást, mely az anyagi jólétben majdnem kivétel nélkül mindenütt mutatkozik!

A törvényhatóságok közönyösen nézik mint töltögetik haszontalanul a Danaidák hordóját a népznevelés kormány-közegei. Nem tudják kivinni, hogy a községek a szorgalmi kerteket, melyek nem bűfelekesetek, hanem a községek tulajdonát képezik, legálább bekerítették, s még azt sem merik parancsolni, hogy a községek a néhány garast évi költségvetésükbe felvegyék, mibe a faiskolák berendezésére kiküldött kormánybiztos hivatalos költségye kerül!

Eltalálta ama értelmes gazda, midőn a tanfelügyelő pirongatására a szavakat mondá: „Igaz uram, igaz, de ha nem megy! Volna csak itt is végrehajtó, mint az adóra utazva, meg aztán a nemakarókra büntetés szabva és kénytelenül be is hajtván, majd monna az is uram, — haszna is volna belőle mindenkinek; de ha könnyen veszik az urak, a kik parancsolnak!” I.—y.

Gazdaszat.

Hatféle buza párhasznos miveltése.

Prámszky Gusztávól.

VI-ik közlemény.

A központi gazdaság szántóföldjeinek közel egy harmada oly talajképzőmenny, melyen répa, tengeri árpa, hüvelyesek és lucerna kellőleg, sőt helyenként gazdagon tenyésznek; de a melyen mióta a gyepzsin megnyitott, a buza csak szalmával fízott gazdagon.

E fekete szántóföldek, részben az ipolyvölgy aikján régebbi idő előtt eke alá vett száraz rétekből, részben a kastély parkja alatt terjedő, ember emlékezet óta kosok és csiramarha legelőjéül szolgált, csak 5—6 év óta feltörtött gyepből alkottattak. Az előbbiek termőrétegében kvarcos homok praedominál, fekete telványos agyaggal szinezve és mérsékelve; az utóbbiakat kötöttöb, több lábnyi mélységre egyenlően kitaró homokos, fekete agyag képezi. A ezintér bomlódásaiban esős években mindenik rész szenved a túlságos nedvességből.

Oly hely ez minden esetre egyik és a másik részen is, hol az okserdő gazda, ha belátását követheti, a buzatermesztést kizár-

ja; és pedig a kvarcos homokon téren mindon időre, a kos és csiramarha legelő helyén addig, amíg több évi halbatás átmiveltés után, a buzavetőny kényes izlését az őszir csömörre már nem bántathatja.

Mi, kik nem voltunk a szerencsés helyzetben, legalább nem esküdünk csupa betegesen emésztő hazafiságból sem a boni tiszai, sem az itt még honiabb nógrádi buzához, hanem kutattunk, aránylag szűk téren, de éveken át ernyedetlenül folytatott kísérletekkel oly válfaj után, melylyel az imént említett kritikus természetű termő-ágyak esélyeit és veszélyeit legalább némi biztonsággal kikerülhesük.

Hat évi tapasztalatok eredményeit a téren csak lapidaris rövidséggel fogom előszámlálni; mert ha tények, indokok és körülményekbe csak annyira is bele gázolnék, mint az öt előbbi cikkekben, tartok tőle, hogy a szives olvasó ellillanna. Pedig ha már addig szives volt elkísérni, nem szeretném, ha a metával az orruk előtt hagyna a félépő!

Az erőstűvű, széles levelű, vastag szárú Viktória búzát, hosszú bajszos, hamvaspiros vastag kalászával, felteszem, nem egy gazdaságam ismeri már. Az első kísérletek kicéiben 1871 és 1872-ben tétettek ezzel. A buzam körülbelül felérte mennyiségével a helybeli búzát, de a szem szorult volt; mert azt a tulajdonát, hogy mint hosszabb tegecsű faj korábban vetendő, hogy magképzése még a forró napok beállta előtt végbe mehesen, nem ismertük meg.

Hogy 1873-ban a rozsdát diadalmasan legyőzte, míg a localis faj erősen szenvedett, ez a minap már megemlítő volt, 1874-ben friss trágyában, s oly viszonyos helyen, hol legtöbb más buza kiázott volna, boldjától 8 3/4 pozs. mérőt hozott. Ez nem sok ugyan, de több mint a rendkívüli sanyarú évben a vidéki és lövai búzák átlagban rendes buza talajon termettek; azeme pedig egészes volt, míg ezeké üszökte.

1875-ben a hatos kísérlet keretében a Viktóriát terméso mennyiségére nézve a negyedik, minőségére nézve a harmadik helyen találjuk. Saját rendelkezése helyén, a park alatti új törésen, csak a beuszultott fajtál állott szemben. Ezen utóbbit nem mentette meg az elővigyázat, mert bár répa után későn sorvetölve nagyon gyéren volt vetve, még is túl sűrű lett, üszke kuszálódott lefektűt és termett — csirketakarmányt; míg ellenben a Viktória végig mereven állott mint a cözvek, és holdanként 12 pozs. mérő jól kipéprzett maggal kedveskedett.

1876-ban a nagy bajszos hamvasnak új vetéltára ellen kellett búszke nevét igazolnia. És igazolta.

A fekete kvarchomokon tér egyik legmelyebben fekvő oldalán Zeelandi Prolific 10 holdon, és Viktória 6. holdon állottak

TÁRCZA.

Ha meghaltam...

Ha meghaltam, előző a majd síromhoz
Megláthatat édes kedvesem?
S meghárdand-e a néma hasztól:
Már álmédék az előtől?

A temető búsán szegő akáma
Csodás regéket szitogató szék
Megtört szívemről, mely nem lel nyugalmat
S a talvdlágon is téged szeret.

Jár el, jár el a csöndes éj felében,
Megjelenik akkor bús szellemem,
Míg retteg, csak egy márt, egy könyvet kérés
Abi egy füzem a sötét árba' lesem!

Szép sötét szemed hulláson egy könyvet,
S végbucára egy rózsát adj nekem,
Egykább lesem így a sír rideg magánya,
Az örök álom édesebb leszzen.

Vay Sarolta.

A véstaltjes gyűrű.

R.... Arthur, ifjúkori barátom íratni küldött, ki álto virágában mintegy félreértés áldozata mult ki, utolsó — halált okozó — kalandjának rajzára is rákadtam. Eléggy érdekes, mint reméltam, hogy nem fogok önöknek kedves olvasóim unalmas órászerezni előszólódom által.

„Körülbelül egy hóval ezelőtt, — írja barátom, ki B...-ben chirurgus volt, — egy házimulatságba hívtam. Több más felitűnő alak között egy sápadt ifjú voná magára a figyelmet, ki időnként aggodalmas léptekkel mérő át a táncztermet, majd ismét szomorúan a tömegbe vegyűlt.

A véletlen úgy akarta, hogy egyszer ópen szembe jussom vele. Az ifjú szemei felitűnőleg méregettek s mintegy gépszorúen reám voltak szegesve; különösen egy óra lánczomon csüngő gyűrű látszott figyelmét reám irányozni. — Egyszerre keresztűl törti magát a tömegben, egyenesen felém tart s készakarva a legdurvább modorban meglök. Én a lehető legudvariasabban kezdok panaszkodni, mire ő felelet helyett arczul ütött.

Képzeltetni a jelenlétők általános csodálkozását a jelenet fölött. A párbaj kiküldötlen volt. Különben is ez látszott a sőtő szándokában állni. Miután hely s idő felett meggyeztünk, mindegyikünk utjára ment a további előkészületek megtételére. Másnap véghez ment a párbaj. Én jobban értettem orvosai műszereimhez, mint a kardhoz. Hónaljamban keményen megsebesítve vittek haza lakásomra. Midőn öntudathoz juték, W... orvos állott mellettem, ki sebemet kötözé, s legnagyobb csodálkozásomra mellette párbajfelem komor arczát pillan-

tám meg. A közönséges udvarias hangon folytatott beszéd orvosom távozásával komolyabb tárgyra tért át. Felkért ugyanis, hogy ne adjam át a büntető igazságszolgáltatásnak, mert nyomára jövé, hogy én egy véstaltjes félreértés áldozata lettem, nem akar addig nyugodni, míg a szomorú esemény okozóján magát meg nem bosszulja. Egyszeremid igen kért, hogy nyilvánítsam ki neki, miként jutottam ama gyűrű birtokába, mely óralánczomon csüng; mert ennek tulajdonítható, hogy vak féltékenységgel által elragadva, a boszu ezen szomorú kimenetelét előidézt. Midőn erőmet némiképp összeszedtem, a következőt beszéltem el:

A mult év egyik hideg decemberi éjjelen fél tízezerkör, midőn a színházból hazajöve lakásom kapujához értem, erőteljes karok által átfogva s három álcázott egyén által láttam magam körülvéve. Fegyver hiányában meg kelle magam adnom, mint-hogy minden ellentállás úgy is hasztalan lett volna. Banditák által véttem magam körülvéve, át akartam nekik tárczámat adni, midőn az, ki karomat fogta, udvarias hangon így szólt:

— Kegyed R.... orvos.

— Ugy látszik, hogy van szerencsédje ismerni, — felelém, — imo tárczám, ha megelégednék vele!

— Uram! — mondá búskén az álcázott, — mi nem vagyunk tolvajok; oly szolgáltatást akarunk öntől kérni, mely hatáskörébe tartozik.

— Ahhoz valóban igen különös órást választottak! — mondám.

— Bármely percz kell, hogy helyes legyen egy orvosnak, ki oly gyakorlott s jártas azaktájában mint ön.

— Engedje meg, hogy előbb szobámba menjek, — mondám, — midőn alkalmam volt clienseimet közelebből megtekintve észrevenni, hogy inkább az előkelő osztályhoz, mint rablókhoz hasonlítanak.

— Kérjük önt orvos ur, hogy kövesse bennünket. Műszerei szobájában vannak, s másra nincs szükségünk; hanem engedje meg, hogy szemeit bekössük. — E szavakkal kötelek repült szemeimre, s vigyázva egy kocsiha emeltem. Két óráig tartott a kellemetlen séta, midőn a kocsi egy kapu előtt megállott s annak kapuja megnyílt.

— Nos? — kérdé egy aggódó hang.

— Itt van! — felelé vezetöm megnyugtatólag; gyöngédan kiemeltek a kocsi-ból a vigyázva vezettek fel egy meglehetősen hosszú lépcsőn. Vezetöm folytonos kérdéseket intézett hozzám, talán elővigyázatból, nehogy a lépcsőket, melynek soká értünk végére, megszámojjam.

egymás mellett. Töttek bányavutak települtek volt meg az előző télen a vetéseken, a melyeknek olvadása tavasz kezdetén soká viz alatt tartotta azokat. Nagy fultok áztak ki egyik darabon egy, mint a másikon; de a Viktória mégis beadott 48, tehát átlagban egy hold után 8. p. mérőt, tüheto mindetgü egészeséges magot; míg a Prolific elvetett 16 p. mérő után szinte csak 48, tehát egy holdról 4 1/10 mérő üszse zangorodott, szemetes, üszögös szemet tértelt vissza.

E termény olyan volt, hogy alig volt érdemes vele a magtárt beszenyezni, nem hogy vetésre használható lett volna. Ezzel e magt sommi tekintetben nem ajánló fajttával minden további kísérlet önkényi megszünt.

Ugyanezen időny alatt töltött a torenumon kísérletet az Adelaide búzával is, és pedig azon valóságos helyen, hol az előbbi évben Viktória és benzüllött versenyestek. Szabálytalan eljárás az igaz, de ilyen talajon buza nem már magában a legelősebb szabálytalanság-e? A melyen alföldi gazdáink rendszeren homeopatico próbálnak fordítani similia similibus. Nálunk a buzára buzapattant ugyan, de nem talált: mert hiszen Adelaide is csak szépen lehasalt és adott szalmát sokat, de rozsat; kalászt nem oly sokat, de sorányat; és magot olyant, hogy veszedelmes lett volna Losoncra vagy Pestre mutatónak vinni.

1877-ben végre, a kisorsolástól megmenekedett három buza fajzat collective merészkedett a sikamlós parketre. A Viktória, az Adelaide, és a Mokry? Igen, és is; ötlet az új aerának a piros színre irányozott pamlója idézte ide.

Néztek tehát miként helyezkedtek el és miképen produkálták magukat.

Erről azonban a jövő számban.

(Folytatása következik)

Tanügy.

A b-gyarmati róm. kath. elemi iskolában az 1878-9-ik tanév szeptember 5-én vozi kezdetét; erre a beiratások szeptember 1-5-ig teljesítettek.

E tanodába felvételtnek vallaskülönbőség nélkül a 6 évet beöltött, vagy idősebb tanulók 3 frt tandíj befizetése mellett, a szegényebb tanulók azonban a tandíj alól egészen felmentettek.

Kelt B.Gyarmaton, 1878. aug. 28-án. Az igazgatóság.

Körlevél. A „Skolska mapa Knezevstva Starci Vojvodino Srbia a. a. t.” című, Belgrádban 1853-ban kiadott falitérkép beosztása hazánk közjogi a tényleges állapotával merőben ellenkezik.

Miért is ezen térkép, hivatkozással az 1876-évi XXVIII t. cz. 7. §-ának 5. pont-

jára, a magyarországi üszes szerb iskolák használatából szigorúan tiltott.

A „Wandkerte des Österreichischen Kaiserstaates von F. Handke C. Flemming in Glogau.” című újk kiadás térképek beosztása Magyarország közjogi a tényleges helyzetével ellentétes.

Miért is említték térkép az üszes szerb iskolák használatából tiltott.

Kelt B. Gyarmaton, 1878. aug. 20.

Eberczky Emil, tanfelügyelő.

Hírek.

Hymen. Jakobovics József b-gyarmati albiró aug. hó 24-én vezetett oltárhoz városunk egyik szépét Gazdik Honkát, Gazdik Lajos közbecsülésben álló vaskereskedő úr leányát. Boldogság kísérte frigyüket.

Gróf Gyurky Ábrahám ömeltósága szeretettel a tisztelettel környezett főispánunk a drégely palánki reformált egyházmegye segédgondnokaként (a néhai Dr. Kovács Sebestyén Endre ömeltósága elhunyt folytán megüresedett helyre) az üszes tractus egyházak egyhangú szavazatával megválasztott. Midőn ömeltóságát az egyházmegye saját körében a legmagasabb diguitással ruházta fel: az egyhangú megválasztással egyszerre mind az o. szatlan ragaszkodás és tiszteletnek adott kifejezést, melylyel ömeltósága iránt az egész egyházmegye már is viseltetik.

Dr. Szeberényi Gusztáv bányakerületi superintendens urat megyénkben a látogatott ov. egyházközségek mindonútt fényesen fogadták, s a buvá még menendő lesz a monottrend szerint — fényes fogadtatásához nagy előkészületek tételnek. A körutazást, ha a tudósítások beérkeznek, egész részletleg közölni fogjuk. Most még csak a b-gyarmati fogadtatásról emlékeztünk meg néhány szóval. — A superintendens ur Szűgyből jön B-Gyarmatra szept. hó 2-án d. u. 4 és 5 óra között. A határszélen Hellebranth Ferencz úr vezetése alatt 2 oldalról bandérium lesz felállítva akkép, hogy a fogadó díszköltségek középen foglal állást. Fogadó beszéddel Némethy Kálmán egyházközség elnöke fogja fogadni a főpásztor. A díszbevonulás a megyeház felé vezet uton, majd a „Főutcán,” s Havas Gyula gyógyszerész úr háza mellől a „Kis Tabin” utcán történik. A városba érkezést tarackdörgés és barangolás fogják jelezni. Az ov. paplak előtt ismét üdvözlő beszéd tartatik Simko Frigyes lelkész úr által. 5 és 6 óra között küldöttágek és egyesek tisztelgése fog végbemenni. 6 órakor vozi kezdetét a jegyzőkönyv olvasás, mely magában foglalja az egyház rövid történetét, vagyonát és terheit, s az egyházi személy-

zetet, stb. stb. — 8 órakor szűkebb körű vacsora, melyen többnyire a superintendens ur által meghívottak vesznek részt. Szept. 3-án este 9 órakor fáklyaszere, mely a Zichifelo fogadóhól indul meg. Szept. 4-én istentisztelettel üszeköltött visittató, a d. u. 1 órakor küzbed a megyeház nagytermében. A küzbedre az aláírási íveket Simko Frigyes, Ujhelyi Boldizsár, Havas Gyula, Horváth Danó, és a földészek részére Ilkés Márton kezelik. — A rendes küldöttágek mindent elküvet, hogy a superintendens ur, ki hazafiságának, nemcs éralletének máris sok jelét tanusítá, — a lehető ünnepélyesen fogadtassék.

A b-gyarmati polgári iskola IV-ik osztálya mégis csak megnyitlik. Pályázat hirdettetett egy 500 frtos segédtanítói állomásra. A folyamodványok szept. 11-éig benyújtandók. A szolgái állomás, melynek elnyeréséért 30 pályázó jelentkezett, nem lesz betöltve.

Határozás. Felső Táron f. hó 23-án hűnyt el üszes szenvedés után, élte 18-ik évében Horváth Miklós másod évi növendék kisap, fia a hontmegyei volt első alispán a később ipolyásági törvényszéki elnök, ki is kora daczára szelid lelkülete és tudományok képzettségével ismerősei körében a közkedveltséget magának kiérdemelte. Tomotéso nagyszámú minden rendű közönség jelenlétében általános részvét mellett augusztus hó 26-én ment végbe. Áldás a legjobb bú hamvaira.

Eberczky Emil tanfelügyelő úr védelemzetli magát a „Losonczy Híradóban” Roményfy József urnak a múlt havi közgazgatási ülésen elmondott beszéde ellen, mely a tanfelügyelő urnak a megyei tanügy terén tapasztalt nem kevés mulasztásait czélozta megrovni. A védelemben ugyeason hártatik el a hiba a közoktatási törvényre és annak hiányos voltára. — Ez a legkényelmesebb!

Vendégzserreple. Érdekes esték várnak — mint halljuk — színház látogató közönségünkre. U. i. Völgyi szinigazgató a nyári évad utolsó havát érdekessé teendő, vendégzserrepleőre nyerte meg Reinert Antóniát, a vidék egyik jelesbb operette énekesnőjét, ki a székesfehérvári színház tagja, képzetelését pedig a budapesti szinitanodában nyerte. Mint halljuk, a k. a. kedden f. hó 3-án lép fel először és szinöszeink öröme kezölnek ez estőkre. (M.)

Tűz. Aug. hó 27-én este 9 órakor a „Káposzta” utcában egy ház lett a tűzáldozata. A tűz gondatlanságból eredt, s az iparkodó, becsületes háttulajdonosnak, Varga Jánosnak, ki otthon sem volt, igen nagy kárt okozott, amennyiben a padláson lévő üszes takarmány és mintegy 40 kila gabona hamvadt el. A színházban lévő nagy

közönségnek nem kis rémdülett okozott a tűzoltók — tűzjelző trombita hangja.

A „Gömöri Közlöny”-ben bizonyos Deréki szinész ugyancsak derekasan megszapulja a „Losonczy Híradó” szini referensét, ki t. i. megrója Prielle Cornéliát, ki legközelebb Losoncra vendégzserreple azért, mert oly gyarló szintársulatnál szerződött, mely nem érdemelte meg a közönség pártfogását. Deréki ugyanis ezen a ténnyelre nézve lealacsonyító kifejezést önnan magyarázza, hogy a „Losonczy Híradó” szerkesztősége nem juthatott 2 szabadjeggyhez. — Hinc illae lacrimae!

Jótékonykezű előadást tervez több lelkes fiatal ember városunkban „a boszniai sebesültek javára.” — Szenvedő véreinken segiteni oly magasztos czél, hogy kőtséget sem szenved, miszerint fényes siker koronázzadja a tervet, és óhajtunk, hogy minél előbb ténnyé váljék.

Színházi szemlénk térhíány miatt kimaradt, sonyit mégis megjegyzünk, hogy a szép törekvő szintársulat a lefolyt haton előadott darabjaival igazolta azt, hogy pártfogásra érdemes. — Arányi ur jutalomjátékaul adott „A szerelem vadromái” c. darab előadásán kedden megtelt a ház. Ő egyike a legkedveltebb tagoknak, jó comicus és completjei jóitűsek; így nem csoda, hogy számos virágkoszorúval fogadták megjelenését, — a elnökök voltak a jutalomjátékul kiválasztott férczmű iránt.

Jegyzőkönyv fogtartatni B-Gyarmaton f. évi szeptember hó 28-án.

Helyreigazítás. E lapok legutóbbi számában Terstyánszky Andor úr busmaladás iránti hirdetményében lakása, hol a buza megtekinthető, tévesen szedetett, mivel az nem ipolyasgon, hanem ipolykossin van.

Nevölőnek ajánljuk egy tanárjelölt a jövő tanévre akár tanulni kezdő gyermekek, akár alsóbb osztályú tanulók mellé. Bővebb értesülést e csim alatt: „N. A. Rakamazon, post restant.

Figyelemzetjük a t. közönséget a tal oldalon lévő Grünvald Mór főle bankház és váltóüzlet hirdetésére.

Piaczi árak B-Gyarmaton.

1878. évi augusztushó 26-án.

Egy méter mázas:
Tisztabúza 7 frt 60 kr. — 8 frt — kr.
Roza . . . 4 frt 90 kr. — 5 frt — kr.
Árpa . . . 6 frt 80 kr. — 7 frt — kr.
Zab . . . 4 frt 80 kr. — 5 frt — kr.
Kukorica 6 frt — kr. — frt — — kr.
Jegyzette: Szekes János.

Feloldó szerkesztő

Horváth Danó.

Az ajtó kitárult, s több szőnyeggel borított szobán vezettek keresztül.

— Orvos ur! — mondá vezetőm, — ön rendeltetés helyén van; a köteléket le veheti szeméről, — s vigyázva ültetett le egy székre.

Előz üjedségem helyére rendkívüli kíváncsiság a megmagyarázhatlan szorongás lépett; engedelmessékedem s a köteléket lekapva szememről, egy nagy fényűzéssel burorozott szobában lelétem magam, mely a menyecetről locsongó alabastrom lámpa által csak félig volt megvilágítva. Egyedül valék a férőval, ki az utcán megzörlött. Ennek örege kintzése volt a válogatott izléssel volt ültőve. Fekete szemei keresztül vilámlottak az álczán, mely areza felső részét elfedé.

— Orvos ur, — mondá — vegye elő műszereit, egy amputatót fog végrehajtani.

— De hol van a beteg, kin a műtetet végre fogom hajtani? Előbb a beteget kell látnom! — mondám szomorn sejtés által ragadtatva meg.

— Csak a kezét fogja meglátni, — mondá az ismeretlen, — melynek mutató ujját le kell vágnia.

— Uram! — mondám szilárd hangon — én erőszakkal huzoltattam ide; s ha igaz, hogy szolgálatomra valakinek szűksége

van, titkolódzása daczára biven fogom orvosi kötelességem teljesíteni. De ha bűntettől van szó, akkor kényszeríthetett ugyan hogy kövessem, de semmi esetre sem lesz képes rábirni, hogy büntett végrehajtásában társa legyen.

— Nyugodjék meg uram! nem bűntettől van szó, felelé az álczázott keseredés egy menyecetes ágyhoz vezetett, melynek függőnye mögöl egy kezét nyujtottak felém.

— E kéz mutatóujját le fogja venni. Megragadám a kezét, mely érintésemnél idegesen vonaglott. Szép kis női kéz volt, melynek mutatóujján egy gyémántgyűrű ragyogott.

— De kérem, — mondám én, — itt nincs amputációra szűkség!

De én azt mondom önnek, — dörgött felém az ismeretlen, ha az orvos megadja tölem segélyét, akkor én — én magam fogom végrehajtani azt, mi az ön kötelessége, — s a szavakkal egy késhöz kapott, az operatót végrehajtandó.

Ekkor félig elfojtott gyöngéd női hang hallatárék, mely a kétségbeesés s méltatlankodás vegyblékének leirhatlan hangján könyörögve:

— Kérem önt — orvos ur, — hogy ön a nem ő — ön, ön — az isten szerelméért!

A rettenő ismeretlen szándoka oly határozott, a nő esése oly kétségbeesett vala, hogy emberi kötelességemnek tartám a szegény áldozat kérelmét teljesíteni. Kezembe vetém a műszereket, s tört szívvel, halálverítéssel homlokomon, minden bátorságom üszerezedve a munkához fogtam. Az ismeretlen éreketlenül a nyugodtan nézte. Kés és új a földre hullottak. Az álczás lehajlott, fölemelte az újat, lebzta róla a gyűrűt s a szavakkal nyujtá át:

— Vegye orvos úr emlékül, soba senki sem fogja azt öntől visszakövetelni!

Aztán hangosan mondá: „megtörtént.” Csakhamar belépett a másik két álczázott ismét bekötött szemeim, s az előbbi módon ismét elvezettek. Midőn lakásom kapuja elé értem, az óra ötöt ütött.

Ez idő óta minden követ megmozdíték, hogy a rettenő kaland fölött a fátyolt meglebbsenhessem. A gyűrűt mindig óralánczomon viselém s reméltem, hogy előbb utóbb fölfedezéshez fogok jutni. De roz geniusom azt akarta, hogy ép ezen gyűrű által bűnbödjem keményen — ugyan tudtomon kívüli — büntetéségemért.

Én önben tehát nem ellenfeletem, hanem az igazság bűntető kezének személyesítőjét látom. — — — — —

Az ifjú meleg kémszorítása szavaknál jobban megértette velem, hogy mennyire fájnak neki a történetek a könyvteli szömekkel mondá:

„Most rajtam a sor, a szűnyű titkot ön előtt fölfedezni. Halgassa meg tehát e gyűrtbeszi viszonyomat.

„A gyönyörű szép G . . . Albine egy szegény katonatiszt özvegyének egyetlen leánya volt, — Albine tehát nem nagy hozományt adhatott jövőre férjének. — Nagyatyám (szüleimet még gyermekkoromban elvesztém) ki nemes, de vagyontalan volt, már régebb idő óta benső viszonyban volt Albine anyjával, mivel meggyesék, hogy gyermekeiket házasság kapcsával fogják üszeköltöni. Tervük azonban, sajnos, megváltozott. Albine s én gondatlanul engedők at magunkat érzelmeinknek a kölcsönös szerelmünk edes boldogságának, miközben nagyatyám s a katonatiszt özvegye saját érdekeiket tartva szem előtt, csinos kis komédiát kezdtek játszani.

— Ha unokám, — mondá az öreg, — e vagyontalan leányt vozi nőül, hogyan fog nemesi házam régi fénye ismét feltámadni.

(Folytatása következik.)

HIRDETÉSEK.**Eladó bánati faj buza és rozs vetésre!**

300 pozsonyi mérő, gőzgéppel csépett, mult 1877-ik évi termésű, teljesen üszögmentes, igen szép minőségű bánati faj buza, — valamint 100 pozsonyi mérő ugyanazon évi termés jó minőségű rozs vetésre eladandó, s bár mikor megtekinthető Ipolykeszin,

Tersztyánszky Andornál.

Nagylamon (Nógrádmegye) 100 hold makkos erdő haszonbérbe adatik,
bővebb felvilágosítás nyerhető *Himier Ede* tulajdonosnál
Nagylamon, u. p. Kékkő.

K Ö L C S Ö N T

sorajegyek, állampapírok, részvények, kötelezvények és másnemű értékpapírra Ad 8%-ra

GRÜNVALD MÓR

bank- és váltó-üzlete

Budapesten Váci utca 9 szám alatt.

Ügyes helybeli és vidéki ügynökök kedvező feltételek alatt elfogadják.

MOKRY-féle buza

mint kitűnő vetőmag.

Alulirotnál kiválóan jól kezelt Mokry-féle őszi buza kisebb nagyobb mennyiségben kapható. — Métermérséje Szécsényben 10 frt.

A Mokry-féle buza alulirotnál sorvetővel vettett 1200 öles holdba 73 iteze, — holdanként szalmában 18 és fél csomót, szemben csomónként átlag egy pozsonyi mérőt eredményezett. — A kit ily eredmény kielégít, Mokry buzát fog vetni.

Megrendeléseket a pénz beküldése mellett f. évi szeptember 15-ig elfogad Szécsényben (Nógrádmegye)

Ruszinkó Antal,
birtokbérlet.

(3-1)

FÉNYKÉPÉSZETI JELENTÉS.

Alulirt ajánlja magát a fényképészeti szakba vágó mindennemű munkák u. m. arc képek legkisebb alaktól életnagyságig, olaj, aquarell festményekről, réz, acél könyvmatról hű másolatokrai átvitelre; szintugy holtak, síremlékek, épületek és tájképek felvételére a legjutányosabb árakon.

Amerikai, chromo fényképek és porcelánra vagy bármilyen porcelán tárgyakra beégetett fényképek is készíttetnek. — Kivánatra vidékre is kirándul, ha legulább 12 fölvetel biztosítottatik

A fölvételek a róm. kath. iskola kertjében — tekintet nélkül az időjárásra — naponként délelőtti 9 órától délutáni 5 óráig eszközöltnak.

Szkladányi Károly.

(2-1)

Dr. HANDLER MÓR,

35-9

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyít gyökereken, fénys és tartós siker biztosítással mellett mindennemű

TITKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, ugymint: **magömléseket**, az ingerlékeny gyengeséget, a **ondófolysást**, különösen a **TEHETETLENSÉGET** (elgyengült férfierőt);
- 2) **húgycsőfolysásokat** (még oly idültéket is), a **nemzőrészek** bajakóros fekélyeit és másodrendű bajakört minden alakjaiban és elcsúfításaiban.
- 3) **húgycsőszűkítések**et,
- 4) **friss és idült nyákfolyásokat**, nőknél az ugynevezett **fehértfolysást** és az onnan eredő **magtalanságot**,
- 5) **BŐRKÍÜTÉSEKET**,
- 6) a **húgyhólyag** betegségeit és vizeelési nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtti 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: BUDAPESTEN, Belváros, Kigó-utca 2. sz. a Kigó- és Városház-utca sarkán (Rottenbiller-féle ház) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.